

וכן בענינו אף שראוי היה שתהיה גם שימת עין על לכבוד ולתפארת, בכל זאת העוסקים במלאכת הקודש, אלה העומדים בראש הישיבה להשפיע תורה ויראה, וכן כל העוסקים בהפצת דרך האמת בישיבה, הם צריכים לכוון במלאכתם רק לקדשו לכהנו לי, וחס ושלום ששימו מחשבתם וכוונתם לענייני כבוד ותפארת, כי אף אלה שנקראו בתורה חכמי לב, אלו היו שמים מחשבתם לכבוד ולתפארת, זה היה מפריע לכוונתם הטהורה!

ומה נעני אנן שבלבנו תופסות כ"כ מקום חמדת התכל ותשוקותיו? הלא ודאי סכנה היא לנו לשום מחשבתנו בענינים של כבוד ותפארת, כי עלול מאד שיתעוררו בנו הרגשות האלו, והם יהיו הרוח החיה במעשינו. (שיעורי דעת ח"ג שעור ה').

מאמר תש

ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה (שמות כ"ח ג').

בכתוב זה נמצא התואר חכמי לב, וכן ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב, ועדיין אין אנו יודעין פירושו של תואר זה, ומי זוכה להיות נקרא בתואר זה, אכן ממה שאמר הכתוב ובלב כל חכם לב נתתי חכמה, אנו למדין שלב חכם צריך להכין האדם בכחו הוא, ובלב כזה נותן הקב"ה חכמה, ובכן מיהו חכם לב אשר הקב"ה נותן לו חכמה.

אמר הכתוב וה' נתן חכמה לשלמה כאשר דבר, וממנו נבין את הדרך לזכות בחכמה, למה

וכמו כן בגדי הכהונה שעל ידם נתקדשו הכהנים בקדושת עולם, הלא נבין באיזו כוונה טהורה וקדושה היו צריכים לעבוד בעשיית בגדי הכהונה, כדי שתחול על עבודתם השראת השכינה, והנה לענין זה שאמרנו נחוץ היה רק לעשות הכל לפי תבניתם ותכונתם, אבל לא היו צריכים להזהר שיהיה כל הבגד מפואר בנוי חיצוני, וכל תפירה ותפירה תעשה ביופי והידור, ורק כאשר לפי טבע האדם ותכונות נפשו, נחוץ שדבר גדול באמת יהיה לו גם הידור חיצוני, כי לפי הרושם החיצוני שהדבר עושה עליו, מצטייר אצלו גם תוכנו של הדבר וחשיבותו.

לכן היה נחוץ שבגדי הכהונה יעשו ג"כ בנוי והידור חיצוני, וזהו ענין לכבוד ולתפארת. ואף שרצה הקב"ה שיהיה לכבוד ולתפארת, וצוה למשה שיראה שיעשו כן, בכל זאת צוה לו שלחכמי לב לא יזכיר כלל מענין כבוד ותפארת, רק שיעשו לקדשו לכהנו לי, משום שהם העוסקים במלאכת הקדש שהיו צריכים לעשות בכוונה קדושה וטהורה, וליחד יחודים על כל עבודה ועבודה, כדי שתחול על מעשיהם השראת השכינה.

לא היה ראוי שיכוונו גם לכבוד ולתפארת שזה היה מגרע כוונתם, כי כל כוונה אשר לא כ"כ קדושה, נוטלת המקום של הכוונה היותר רמה ממנה, ולכן אם היו מכוונים במעשיהם לענין כבוד ותפארת, היתה חסרה אותה הכוונה הטהורה שהיתה נחוצה לעבודת בגדי הכהונה, שיהיו מסוגלים לתכלית הנרצה, ואף שמשה היה צריך להשגיח שיהיו גם לכבוד ולתפארת, בכל זאת אלו העוסקים במלאכה היו צריכים לכוון רק לקדשו לכהנו לי.